

Презентація курсу

Основна мета курсу: розвиток та вдосконалення ключових предметних компетентностей студентів - філологів у процесі читацької, аналітично-інтерпретаційної та дослідницької діяльності в царині сучасного літературного процесу польської літератури; формування знань про польську літературу в системі культури та про її родово-жанрове й стилєве розмаїття; пізнання й засвоєння естетично-філософських, культурно-історичних та поетикальних засад літературного розвитку Польщі ХІХ-ХХІ ст.; з'ясування взаємодії теоретично-літературних та історико-літературних чинників у польському літературному процесі ХІХ-ХХІ століття; засвоєння культуротворчого значення перехідних періодів у літературному розвої; вдосконалення фахового літературознавчого термінологічно-понятійного інструментарію. Водночас навчальна дисципліна має на меті заохочення студентів до досягнення духовних цінностей польського літературного дискурсу в його діалозі з актуальним дискурсом української літератури; поглиблення літературознавчих науково-дослідницьких зацікавлень та мотивацій; вдосконалення здатностей розв'язувати складні завдання й проблеми в галузі освіти у процесі навчання та при здійсненні професійної діяльності; сприяння формуванню інтелектуально активної особистості з високим рівнем професійної підготовки, гуманістичним світоглядом, національно усвідомленою позицією та відкритістю на діалог зі світовою культурою.

Завдання: формування професійного володіння літературознавчими принципами трактування літературних явищ, напрямів, закономірностей, історично-культурних традицій та індивідуальних новаторств у літературній творчості; розуміння засадничих властивостей сучасного літературного розвитку як гетерогенної мистецької динаміки та унікальних індивідуально-авторських явищ, уміння застосовувати ці знання у професійній діяльності філолога; поглиблення та застосовування на практиці контекстуально-культурологічних, антропологічно-соціологічних, філософсько-естетичних, поетикально-генологічних знань з попередніх періодів історії польської літератури; розвиток фахової майстерності аналізувати та інтерпретувати твори сучасної польської літератури, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі загалом та в транскультурній і міжкультурній взаємодії з сучасним українським літературним дискурсом. Від моменту встановлення Нобелівської Премії з літератури в 1901 році п'ять разів її лавретами ставали польські письменники.

Якщо додати письменників, котрі народилися в Польщі (або на колишніх польських землях), то список був би значно довший. До нього увійшли б і такі

імена, як Шмуель Йозеф Агнон (народився в Бучачі, писав івритом), Ісаак Башевіс Зінгер (народився в Леонціні, писав на їдиші) і Гюнтер Грасс (народився в Гданську, писав німецькою). Та ми обмежимося тими, хто писав польською.